

JUDr. PhDr. Jaroslav KUBA, CSc.

ADVOKÁT

110 00 Praha 1, Jungmannova 16

tel./fax: 224949168 janekuba@volny.cz

mob. 602857192

Ústavní soud ČR
Joštova 8
B r n o

Předchází

ke značce **PL ÚS 29/09**

ÚSTAVNÍ SOUD ČR	
Joštova 8, 660 83 Brno	
Došlo dne:	27-10-2009
57+14 krát Přílohy:	3V
Číslo viz číslo kódu Vyřizuje:	<i>[Signature]</i>

Řízení o návrhu 17 senátorů

uplatnění námítky podle
ust. § 37, odst. 1 zák.o ústavním
soudu

K11532909

5 x

přílohy: viz text

Navrhovatelé v souladu s ust. § 37, odst. 1 zák.o ústavním soudem tímto uplatňují námítku podjatosti vůči soudci zpravodaji v řízení PL ÚS 29/09 JUDr.Pavlu Rychetskému.

Odůvodnění:

V příkládaném textu článku „Německý velvyslanec se vyptával Rychetského na osud Lisabonu“, zveřejněného i v internetové verzi dne 30.9.2009, je mj. uvedeno:

„Německý velvyslanec se před dvěma týdny osobně objednal u předsedy soudu Pavlem Rychetským a jednal s ním i o Lisabonské smlouvě. LN to potvrdil soudce Rychetský.

Velvyslanec Johannes Haindla podle Rychetského zajímalo to, jak dlouho bude soudu trvat, než vynese rozsudek.“

Jak se i v uvedeném článku popravdě dále uvádí, „Schůzka ale zaskočila senátory, kteří podali ústavní stížnost.“

Jelikož bylo projednání jejich podání upřednostněno bez návrhu, a tím výrazně urychleno, navrhovatelé se domáhají, aby ÚS postupem dle ust. § 38 zák.o ústavním soudem vyloučil nebo potvrdil podezření, veřejnosti naznačené v připojeném novinovém článku.

Dr. Jaroslav Kuba
v plné moci

Praha, 27.10.2009

JUDr. PhDr. JAROSLAV KUBA, CSc.
ADVOKÁT
110 00 PRAHA 1, JUNGMANNOVA 16

Příloha: přetisk novinového článku z internetového vydání LN
30.9.2009

Německý velvyslanec se vyptával Rychetského na osud Lisabonu

30. září 2009 18:11, aktualizováno 18:23

PRAHA - Německý velvyslanec se před dvěma týdny osobně objednal u předsedy soudu Pavlem Rychetským a jednal s ním i o Lisabonské smlouvě. LN to potvrdil soudce Rychetský.

Velvyslanec Johannese Haindla podle Rychetského zajímalo to, jak dlouho bude soudu trvat, než vynese rozsudek.

Sám Rychetský na schůzce nic špatného nevidí. "Řekl bych, že skoro každý velvyslanec zemí Evropské unie se o to zajímá, třeba, když mě potká na koncertě nebo někde," řekl Rychetský. Schůzka ale zaskočila senátory, kteří podali ústavní stížnost.

"Taková schůzka mi přijde přinejmenším zvláštní," říká senátor Petr Pakosta, který byl jedním ze zákonodárců, kteří podali ústavní stížnost. "Myslím, že mu něco takového nepřísluší," podotkl.

Lukáš Dolanský
Lidové noviny

JUDr. PhDr. Jaroslav KUBA, CSc.

ADVOKÁT

110 00 Praha 1, Jungmannova 16

tel./fax: 224949168 jankuba@volny.cz

mob. 602857192

Ústavní soud ČR
Joštova 8
Brno

ke značce/Pl ÚS 29/09

Předchází

Řízení o návrhu 17 senátorů

**Doplnění a upřesnění petitu
návrhu s odůvodněním**

5 x 1/4

1.
Navrhovatelé tímto podáním doplňují a upřesňují petit návrhu z 29.9.2009 a jeho doplňku z 15.10.2009 takto (změny jsou vyznačeny červeně):

- I. Lisabonská smlouva (v konsolidovaném znění) jako celek, (Maastrichtská smlouva jako celek a Římské smlouva jako celek) odporuje článku 1 odst. 1 Ústavy, a článku 2 odst. 1 Listiny základních práv a svobod.
- II. Články Lisabonské smlouvy v konsolidovaném znění pozměňujícím Smlouvu o Evropské unii (Maastrichtské smlouvy) SEU, konkrétně:
 1. **čl. 7, odst. 3 SEU odporuje čl. 1, odst. 1 Ústavy a čl. 2, odst. 3 Ú ČR,**
 2. čl. 8 SEU odporuje čl. 1 odst. 1 Ústavy,
 3. **čl. 9 SEU odporuje čl. 1, odst. 1 Ú ČR,**
 4. čl. 10 odst. 1 SEU odporuje čl. 1, odst. 1 a čl. 10a Ústavy,
 5. **čl. 13, odst. 1 SEU a ust. čl. 47 SEU odporuje čl. 10a, odst. 1 Ú ČR,**
 6. **čl. 14, odst. 2 SEU odporuje čl. 1 Listiny,**
 7. čl. 17 odst. 1, 3 SEU odporují čl. 1, odst. 1 Ústavy, čl. 2, odst. 1 Listiny **a čl. 21, odst. 4 Listiny,**
 8. **čl. 19, odst. 1 SEU odporuje ust. čl. 87, odst. 2 Ú ČR,**
 9. čl. 20 SEU odporuje čl. 1, odst. 1 a s čl. 10a Ústavy,
 10. čl. 21, odst. 2, písm. h) SEU odporuje čl. 1 odst. 1 Ústavy a čl. 2 odst. 1 Listiny
 11. čl. 42 odst. 2 SEU odporuje čl. 1 odst. 1, 2 Ústavy
 12. čl. 50 odst. 2, 4 SEU odporuje čl. 1, odst. 1 a s čl. 10a a čl. 2, odst. 3 Ú ČR

ÚSTAVNÍ SOUD ČR Joštova 8, 660 83 Brno	
Došlo dne:	27-10-2009 1
_____ krát Přílohy: _____	
Čj.: viz číselný kód Vyřizuje:	

2.

Vzhledem k výše uvedenému se Ústavnímu soudu České republiky navrhuje, aby vydal ve smyslu ust. § 71e zák. o ústavním soudu tento

n á l e z :

I. Lisabonská smlouva (v konsolidovaném znění) jako celek, (Maastrichtská smlouva jako celek a Římské smlouva jako celek) odporuje článku 1 odst. 1 Ústavy, a článku 2 odst. 1 Listiny základních práv a svobod.

II. Články Lisabonské smlouvy v konsolidovaném znění pozměňujícím Smlouvu o Evropské unii (Maastrichtské smlouvy) SEU, konkrétně:

1. čl. 7, odst. 3 SEU odporuje čl. 1, odst. 1 Ústavy a čl. 2, odst. 3 Ú ČR,
2. čl. 8 SEU odporuje čl. 1 odst. 1 Ústavy,
3. čl. 9 SEU odporuje čl. 1, odst. 1 Ú ČR,
4. čl. 10 odst. 1 SEU odporuje čl. 1, odst. 1 a čl. 10a Ústavy,
5. čl. 13, odst. 1 SEU a ust. čl. 47 SEU odporuje čl. 10a, odst. 1 Ú ČR,
6. čl. 14, odst. 2 SEU odporuje čl. 1 Listiny,
7. čl. 17 odst. 1, 3 SEU odporují čl. 1, odst. 1 Ústavy, čl. 2, odst. 1 Listiny a čl. 21, odst. 4 Listiny,
8. čl. 19, odst. 1 SEU odporuje ust. čl. 87, odst. 2 Ú ČR,
9. čl. 20 SEU odporuje čl. 1, odst. 1 a s čl. 10a Ústavy,
10. čl. 21, odst. 2, písm. h) SEU odporuje čl. 1 odst. 1 Ústavy a čl. 2 odst. 1 Listiny
11. čl. 42 odst. 2 SEU odporuje čl. 1 odst. 1, 2 Ústavy
12. čl. 50 odst. 2, 4 SEU odporuje čl. 1, odst. 1 a s čl. 10a a čl. 2, odst. 3 Ú ČR

III. následujících článků Římské smlouvy (SFEU):

Čl. 2, 3 a 4,

Čl. 78 odst. 3; a čl. 79 odst. 1;

Čl. 83

Čl. 216

a to s čl. 1, odst. 1 Ústavy a dále s čl. 10a Ústavy

K bodu II. se :

ad 1. doplňuje se odůvodněním k vloženému odst. 3 SEU k čl. 7, a čl. 2, odst. 3 Ú ČR

V ust. čl. 7, odst. 3 SEU se uvádí, cit. : „..... může Rada kvalifikovanou většinou rozhodnout, že určitá práva, která pro dotyčný stát vyplývají z použití Smluv, včetně hlasovacích práv zástupců jeho vlády v Radě, budou pozastavena. Přitom přihlédně k možným důsledkům takového pozastavení pro práva a povinnosti fyzických a právnických osob. Povinnosti dotyčného

členského státu vyplývající ze Smluv jsou pro tento stát v každém případě i nadále závazné."

Při aplikaci této pravomoci Rada rozhodne kvalifikovanou většinou o pozastavení práv členského státu, včetně hlasovacích práv zástupců jeho vlády v Radě.

Tím následně dojde k omezení moci tohoto členského státu. A to s dopadem na jeho občany.

Právní norma, obsahující toto pravidlo, zakotvená v ust. čl. 7, odst. 3 SEU, a umožňující redukovat moc členského státu, která je primárně založena jako služba jeho občanům, je tak v přímém rozporu s právní normou českého ústavního pořádku.

Konkrétně zakotvenou v ust. čl. 2, odst. 3 Ú ČR, podle níž státní moc slouží všem občanům.

ad 3. nový bod petitu se doplňuje odůvodněním k rozporu mezi čl. 9 vers. čl. 1, odst. 1 Ú ČR:

V ust. čl. 9 SEU se uvádí, cit. : „...Občanem Unie je každá osoba, která má státní příslušnost členského státu. Občanství Unie doplňuje občanství členského státu, nenahrazuje je."

Při aplikaci této právní normy se uplatní institut tzv. "evropského občanství", jež není odvozeno z Ústavy, resp. ústavního pořádku členského státu.

Vzhledem k tomu, že institut občanství není definičním znakem mezinárodní organizace, nýbrž státu, zavedení tzv. "evropského občanství" rovněž dokazuje, že právní subjektivita EU nese ve smyslu této úpravy znaky státu. (S právní subjektivitou mezinárodní organizace by totiž korespondovalo označení typu „občané členských států Evropské unie")

Tím následně dojde k omezení svrchovanosti členského státu. Občanství, které sebou nese právní důsledky, Ústava ČR uvádí pouze ve vztahu ke státu v ustanoveních článků 1, 2, 12 a 100.

Z právní normy, obsahující uvedený institut, a zakotvené v ust. čl. 9 SEU, tak nelze pro občana členského státu vyloučit vznik i protichůdné odpovědnosti. Jednak vznikající ze státoobčanského vztahu, jednak vznikající z tzv. "evropanství". Vznik občanství s právními důsledky podle ust. čl. 9 SEU občanovi ČR je tak v rozporu s ústavním principem svrchovanosti ČR, zakotveným v ust. čl. 1, odst. 1, cit.: „ Česká republika je svrchovaný, jednotný a demokratický právní stát.."

Neboť jejím občanům tak v důsledku vzniku „evropského občanství" může vzniknout např. dilema rozhodování se mezi odpovědností státu či EU za situace případného rozporu mezi nimi.

ad 5. nový bod petitu se doplňuje odůvodněním k rozporu mezi ust. čl. 13, odst. 1 SEU a ust. čl. 47 SEU s ust. čl. 10a, odst. 1 Ú ČR,

V ust. čl. 13, odst. 1 SEU se uvádí, cit. : „Unie má institucionální rámec.....Orgány Unie jsou: Evropský parlament,

Evropská rada, Rada, Evropská komise, Soudní dvůr Evropské unie, Evropská centrální banka, Účetní dvůr."

A v ust. čl.47 SEU se praví:"Unie má právní subjektivitu".

Při aplikaci citovaných ustanovení se právní subjektivita Evropské unie bude projevovat jako právní subjektivita státu.

Neboť každý z jednotlivých orgánů Unie (Evropský parlament, Evropská rada, Rada, Evropská komise, Soudní dvůr Evropské unie, Evropská centrální banka, Účetní dvůr)nese všechny podstatné definiční znaky orgánu státu.

A pokud ve svém celku vytvářejí institucionální rámec Unie, tak charakter její právní subjektivity nese všechny podstatné definiční znaky státu.

Pro rozhodovací mechanismy orgánů Unie jsou tak typické nikoli mezinárodněprávní, ale ústavněprávní rysy.Právní subjektivita Evropské unie proto nenese znaky „pouhé“ mezinárodní organizace či dokonce „jen“ instituce.

Ostatně hl. I., ČL.2 a násl. SFEU přímo rozlišuje druhy a oblasti pravomocí Unie, přičemž rozlišuje výlučnou a sdílenou pravomoc, což je mj.charakteristický znak federace.

Pravomoci tohoto subjektu s právní subjektivitou státu budou ve vztahu k pravomocem členských států EU v nadřazené pozici, nota bene s dopady omezujícími jejich příslušníky na základních právech.

Tak např.

- získá-li tzv."Rada" podle ust. čl.7, odst.3 SEU pravomoc kvalifikovanou většinou rozhodnout o pozastavení práv členského státu, nebo jestliže
- podle čl.14 ,odst. 6 SEU získá předseda Evropské rady pravomoc ovlivňovat závazky členského státu, které pro něho vyplývají z mezinárodního práva, či
- získá-li „Rada“ podle čl.16, odst.3. SEU pravomoc nezohledňovat práva až 35 % svých obyvatel a svrchovanost až 12 států ze 27,
- jestliže „Prohlášením o přednosti práva“ EU získá pro unijní právo přednost před právem členského státu, získá tím i možnost fakticky měnit obsah jeho ústavy, a
- jestliže by podle čl.19, odst. 3, písm. b) SEU Soudní dvůr Evropské unie mohl činit opatření, která přísluší ÚS členského státu,

tak by získání již jen těchto pravomocí subjektem, nesoucím všechny podstatné definiční znaky státu, od členského státu, mu vzalo dosud neomezenou možnost bránit svoje příslušníky před dopady z vnějšku přicházejících omezení jejich základních práv.

Jen demonstrativně zmíněné ústavněprávní mechanismy tak mohou ohrozit svrchovanost členských států a jejich rovnoprávnost vůči třetím státům.

Lisabonská smlouva tak mj. i vinou ust. čl.13, odst.1 SEU a ust. čl.47 SEU nepřinese změnu dosavadní úpravy, která za situací, kdy třetí státy mohou postupovat vůči státům EU samostatně a diferencovaně (např. při stanovení vízové

povinnosti), omezuje členský stát EU v možnostech své ochrany, přičemž absentuje povinnost EU poskytnout mu ochranu.

A tak z aplikace ust. čl.13, odst.1 SEU a ust. čl.47 SEU vyplývá, že přenášení některých pravomocí na EU a její orgány přinese členskému státu ztrátu svrchované možnosti bránit svoje příslušníky před dopady z vnějšku přicházejících omezení jejich základních práv. Neboť subjekt, na který jsou tyto pravomoci přenášeny má právní subjektivitu státu, a nikoli právní subjektivitu mezinárodní organizace nebo instituce.

Proto ust. čl.13, odst.1 SEU a ust. čl.47 SEU je v rozporu s ust. čl. 10a odst.1 Ú.ČR. Které stanoví, že „Mezinárodní smlouvou mohou být některé pravomoci orgánů České republiky přeneseny na mezinárodní organizaci nebo instituci“, a tudíž nikoli na jiný stát.

ad 6. nový bod petitu se doplňuje odůvodněním k rozporu mezi ust. čl. 14, odst.2 SEU s čl. 1 Listiny,

V ust. čl. 14, odst.2. SEU se uvádí, cit. :

„Evropský parlament se skládá ze zástupců občanů Unie. Jejich počet nesmí překročit sedm set padesát, nepočítaje předsedu. Zastoupení občanů je zajištěno poměrným sestupným způsobem, přičemž je stanovena minimální hranice šesti členů na členský stát. Žádnému členskému státu nesmí být přiděleno více než devadesát šest míst.....“

Aplikací tohoto pravidla dojde k tomu, že občané nejlidnatějšího státu budou mít v max.750 členném EP až 12,6 % zástupců, zatímco početně nejslabšího jen 0,8 %. Tzn., že občané státu uvedeného v prvním případě budou mít právo silnější 15,75 krát než občané státu uvedeného v druhém případě.

Pravidlo, zakotvené v ust. čl. 14, odst.2. SEU tak dokonce nezohledňuje ani parlamentní princip známý z federálních a spolkových států, a to tzv.“zákaz majorizace“. A který ochraňuje menšiny před přehlasováním většinou (mj.uplatňovaný na našem území na základě úst.zák.č.143/1968 Sb.při konstrukci československého federálního parlamentu).

Následkem aplikace ust. čl. 14, odst.2. SEU tak dojde k tomu, že si lidé z určitého státu dokonce trvale nebudou rovni v právech s lidmi např. ze sousedního státu.

Právní norma zakotvená v ust. čl.14, odst.2 SEU, a umožňující ve svých důsledcích zavést dokonce trvalou nerovnost v právech mezi lidmi podle jejich příslušnosti k jednotlivým členským státům EU, je tak v přímém rozporu s právní normou českého ústavního pořádku.

Konkrétně zakotvenou v ust. čl.1 „Listiny“, podle něhož jsou si, cit.:„Lidé ... rovni v právech“.

ad 7. doplňuje se odůvodněním kvůli vloženému čl. 21, odst. 4

Listiny:

V čl. 17, odst. 3 SEU se uvádí: „...Členové Evropské komise jsou vybíráni podle celkové způsobilosti a evropanství.....“. Obsah „evropanství“ není definován, může sloužit k diskriminaci, apod. Ale především není vyloučena jeho transformace ve výlučnou ideologii EU, deformující pluralismus a demokratické hodnoty, na nichž byla založena.

V indikovaném rozporu tak již nejde jen o „problém“ ČR. Zmíněné ustanovení SEU tak odporuje čl. 2, odst. 1 „Listiny“, cit.: „Stát... (se) nesmí... vázat... na výlučnou ideologii.“ A potažmo i čl. 21, odst. 4 Listiny, cit.: „Občané mají za rovných podmínek přístup k voleným a jiným veřejným funkcím“.

ad 8. nový bod petitu se doplňuje odůvodněním k rozporu mezi ust. čl. 19, odst. 1 SEU s ust. čl. 87, odst. 2 Ú ČR,

V ust. čl. 19, odst. 1 SEU se uvádí, cit. : „Soudní dvůr Evropské unie Zajišťuje dodržování práva při výkladu a provádění Smluv.“

Přitom výklad práva Soudním dvorem Evropské unie je jedním z pramenů tzv. „unijního práva“. A které má podle „Prohlášení“ připojeného k Závěrečnému aktu mezivládní konference pod bodem „A“ jako „Prohlášení k ustanovením smluv“ č. 17: „Prohlášení o přednosti práva“, přednost před právem členského státu.

Při aplikaci této právní normy, obsažené v ust. čl. 19, odst. 1 SEU (a ve vazbě na „Prohlášení“, připojené k Závěrečnému aktu mezivládní konference pod bodem „A“ jako „Prohlášení k ustanovením smluv“ č. 17 : „Prohlášení o přednosti práva“) bude mít výklad případných dodatků či změn Lisabonské smlouvy Soudním dvorem Evropské unie přednost před jejich výkladem Ústavním soudem členského státu EU. A to při jeho rozhodování o souladu mezinárodní smlouvy s ústavou, resp. ústavním pořádkem.

Tím následně dojde k omezení pravomoci příslušného Ústavního soudu, která je v případě ÚS ČR zakotvena v čl. 87, odst. 2 Ú ČR, a v jejichž intencích rozhoduje o souladu mezinárodní smlouvy podle čl. 10a a čl. 49 s ústavním pořádkem, a to před její ratifikací.

Právní norma obsahující toto pravidlo v ust. čl. 19, odst. 1 SEU, tak nadřazuje Soudní dvůr Evropské unie při výkladu tzv. „Smluv“ (míněna Lisabonská smlouva) i v případech jejich výkladu Ústavním soudem členského státu EU. A to při jeho rozhodování o souladu Lisabonské smlouvy ve znění případných změn a dodatků mezinárodní smlouvy s ústavou, resp. ústavním pořádkem členského státu.

Tím je v přímém rozporu s právní normou českého ústavního pořádku, zakotvenou v ust. čl. 87, odst. 2 Ú ČR. Která umožňuje ÚS ČR činit si nezávislý úsudek, týkající se výkladu mezinárodní smlouvy podle čl. 10a a čl. 49, bude-li rozhodovat o jejím souladu s ústavním pořádkem ČR. Zároveň se tím zavede

závislost interpretace Ústavy na normě obsažené v jiném právním dokumentu.

ad 12.doplňuje se odůvodněním k vloženému čl.2, odst.3 Ú ČR

„(2)...S ohledem na pokyny Evropské rady Unie...uzavře s...(vystupujícím)státem dohodu o podmínkách jeho vystoupení...(4)...člen Evropské rady...který zastupuje vystupující členský stát,(se)nepodílí na jednáních ani rozhodnutích...která se jej týkají.“

Podle odst.2 je vystoupení vázané na podmínky, jednostranně určené pokyny Evropské rady. Neboť dle odst.4 se její člen, zastupující v ní vystupující stát, nesmí podílet na jejích jednáních.

Nelze proto vyloučit, že podmínky obsažené v dohodě o vystoupení mohou být pro vystupující stát např.až ekonomicky likvidační, a donutí ho vzít své rozhodnutí zpět.

Či-li platí - a opět nejde jen o ČR - že má-li být právo členského státu vystoupit z EU omezeno, tak alespoň za podmínek známých ještě před jeho přistoupením.

A tak i s ohledem na výrok ÚS ČR, že „propůjčení části pravomocí (Unii) je...propůjčením podmíněným, neboť originárním nositelem suverenity...nadále zůstala Česká republika...“ princip vystoupení z Unie v intencích čl.50, odst. 2,4 odporuje čl.1, odst.1 Ústavy,cit.:„Česká republika je svrchovaný...stát...“.

Jestliže se dle odst.4 člen Evropské rady nebo Rady, který zastupuje vystupující stát, nesmí podílet na jednáních, týkajících se jeho státu, tak tím tzv.“Lisabonská smlouva“ po dobu zmíněného procesu omezuje i potenciál vystupujícího státu sloužit jeho občanům.A zároveň i jejich právo v tomto směru.Tím odporuje čl.2,odst.3 české ústavy, podle něhož, cit.:„státní moc slouží všem občanům.“

Dr.Jaroslav K u b a
v plné moci

Praha, 27.10.2009

JUDr.PhDr. JAROSLAV KUBA, CSc.
ADVOKÁT
110 00 PRAHA 1, JUNGMANNOVA 16